Nadzieja Wieku Ewangelii

„Tym, którzy przez wytrwanie w uczynku dobrym szukają sławy i czci i nieskazitelności, odda żywot wieczny” – Rzym. 2:7.

Powołanie w Wieku Ewangelii jest powołaniem do chwały, czci i nieśmiertelności. Apostoł Piotr mówi: *„Wielkie i kosztowne obietnice nam* [Kościołowi] *są darowane, abyście się przez nie stali uczestnikami Boskiego przyrodzenia [...]”* – 2 Piotra 1:4. Św. Paweł powiedział, że byliśmy powołani *„w jednej nadziei powołania naszego”* – jedna jest nadzieja wystawiona przed nami. Czy wszyscy otrzymają tę wielką nagrodę? Nie. Niektórzy wycofają się i nagrodę utracą. *„Lecz my nie jesteśmy z tych, którzy się schraniają ku zginieniu, ale z tych, którzy wierzą ku pozyskaniu duszy* [czyli żywota]” – Hebr. 10:39. Ci, którzy się schraniają, pójdą na wtórą śmierć. Dla takich nie pozostaje nic poza wiecznym zniszczeniem; zginą jak bezrozumne zwierzęta (2 Piotra 2:12).

Zostaliśmy wykupieni z *sheolu*, czyli grobu. Bóg w swoim czasie wybawi także całą ludzkość, dając jej sposobność dojścia do znajomości Prawdy. Dotąd tylko stosunkowo mała część ludzkości stała się uczestnikami ducha świętego. Tylko spłodzeni z ducha mogą widzieć rzeczy teraz wystawione; dlatego *„błogosławione oczy wasze, że widzą i uszy wasze, że słyszą”* (Mat. 13:16). Ta klasa, to jest ci, którzy zostali spłodzeni z ducha świętego, są jedynymi, z którymi Bóg liczy się w obecnym czasie.

Zwycięzcy i więcej niż zwycięzcy

Jednakże pomiędzy spłodzonymi z ducha zachodzi pewna różnica. Każdego robota będzie doświadczona *„jako przez ogień”.* Apostoł Paweł mówi, że niektórzy będą budować ze złota, srebra i drogich kamieni Boskich obietnic. O innych zaś mówi, że będą budować ze słomy, siana i drewna, dodając, że ci poniosą stratę, lecz sami będą zachowani *„jako przez ogień”* (1 Kor. 3:12-15). Ostatecznie tylko ci z klasy mądrych panien, którzy wyrobią w sobie charakter na podobieństwo Mistrza, zostaną uznani za *„więcej niż zwycięzców”.* Są to ci, którzy czynią samoofiarę ochotnie, jak czynił to nasz Zbawiciel. Inni nie zostaną uznani za zupełnych zwycięzców. *„Kto zwycięży, dam mu zwierzchność nad poganami”.* Ci będą więcej niż tylko zwycięzcami – będą Królewskim Kapłaństwem. Odziedziczą nieśmiertelność, najwyższe błogosławieństwo.

Widzimy, że o dwóch klasach jest mowa w Księdze Objawienia 7:4,9. W pierwszej klasie znajduje się po dwanaście tysięcy z każdego pokolenia izraelskiego, czyli razem sto czterdzieści cztery tysiące. Są to ci, którzy *„chodzą za Barankiem gdziekolwiek On idzie”*, i którzy będą stać z Barankiem na górze Syon i siedzieć z Nim na Jego stolicy. Tylu, ilu było godnych z pokoleń izraelskich przy pierwszym przyjściu Pana, otrzymało spłodzenie z ducha świętego w dniu Zielonych Świat; lecz pełna liczba nie została w cielesnym Izraelu znaleziona. *„Czego Izrael szuka, tego nie dostąpił; ale wybrani dostąpili, a inni zatwardzeni są”* – Rzym. 11:7.

Podczas Wieku Ewangelii Bóg uzupełniał tę klasę wybranych, wypełniając wymaganą liczbę – sto czterdzieści cztery tysiące – przeznaczając każdemu z wybranych jedno z tych wolnych miejsc. Apostoł Paweł powiedział: *„Bo nie chcę, abyście nie mieli wiedzieć, bracia! tej tajemnicy, (żebyście nie byli sami u siebie mądrymi), iż zatwardzenie z części przyszło na Izraela, póki by nie weszła zupełność z pogan. [...] Przyjdzie z Syonu wybawiciel i odwróci niepobożności od Jakuba”* – Rzym. 11:25-26. Wybawicielem tym będzie Chrystus, Głowa, i Kościół, Jego Ciało, i będzie On błogosławił wszystkich, którzy staną się prawdziwymi Izraelitami.

Obraz w Księdze Objawienia 7:9 pokazuje nam Wielkie Grono. Czytamy, że Jan widział wielki lud, z każdego narodu, pokolenia i języka. Nie była to liczba wybrana, ściśle określona, ale taka, której żaden nie mógł zliczyć ani liczby się dowiedzieć. Opisane jest, że doświadczenie, przez jakie osoby z tej klasy muszą przejść, to konieczność omycia swoich szat we krwi Barankowej, a dalej powiedziane jest, że będą stali przed stolicą, zamiast siedzieć na stolicy. Otrzymają żywot wieczny, lecz nie otrzymają nieśmiertelności. Klasa Oblubienicy będzie uznaną za godną ujścia największego ucisku przychodzącego na świat. Członkowie tej klasy nie pozwalają, aby ich szaty były splamione, bo gdy zauważają jakąkolwiek plamę lub zmarszczkę, natychmiast udają się do tronu niebieskiej łaski po pomoc i oczyszczenie w każdym czasie potrzeby.

Dwie klasy w Kościele

Widzimy więc, że będą dwie klasy – Małe Stadko i Wielkie Grono. Ci wszyscy byli w figurze pokazani w pierworodnych Izraela, którzy byli zachowani od zagłady tej nocy, gdy Izrael opuszczał Egipt. Podobnie i te dwie klasy będą Kościołem Pierworodnych. Jedna klasa otrzyma Boską naturę, jako Oblubienica Chrystusowa, a druga otrzyma życie wieczne, podobne do tego, jakie mają aniołowie.

Pierwotnie tylko sam Ojciec miał nieśmiertelność. Pierworodnym u Ojca był Logos. Był On początkiem st-

worzenia Bożego, pierworodnym wszelkich stworzonych rzeczy, przez którego zostało uczynione wszystko inne. Św. Jan mówi: *„Na początku było Słowo [Logos], a ono Słowo było u Boga, a Bogiem było ono Słowo. To było na początku u Boga. Wszystkie rzeczy przez nie się stały, a bez Niego nic się nie stało, co się stało”* – Jan 1:1-3. Rozumiemy stąd, że aniołowie, księstwa, mocy, cherubiny i serafiny, a także człowiek, wszystko było bezpośrednio stworzone przez Słowo (Logosa), chociaż nie Jego własną mocą.

Wszystkie rzeczy są z Ojca i wszystkie są przez Syna, a my w Nim. Najpierwszym jest Bóg Jehowa, w swej Boskiej naturze, następnym Pan nasz Jezus Chrystus, a na trzecim miejscu Kościół, małżonka Barankowa, która także będzie w Boskiej naturze. Wielkie Grono nie będzie w naturze boskiej, lecz będzie także na poziomie duchowym, ponieważ było spłodzone z ducha.

Watch Tower
R-5371 (1915 r.)
„Straż” 1934 str. 78-79